

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1: Titlul prezentului act normativ

Lege pentru completarea Legii nr. 107/1996 – Legea apelor

Secțiunea a 2-a: Motivul completării actului normativ

1. Descrierea situației actuale.

În cuprinsul legii, în forma actuală sunt prevăzute dispoziții care interzic practicarea pisciculturii în regim artificial, cu furajarea peștilor, în lacurile de acumulare folosite ca sursă pentru alimentări cu apă potabilă, chiar dacă furajarea peștilor nu are influență asupra calității apelor. Această restricție produce consecințe deosebite asupra producției de pește, raportate la situația și potențialul pieței românești.

Pentru a crea o stare de normalitate în acest domeniu, propunem modificarea și completarea Legii nr. 107/1996 – Legea apelor.

2. Argumente în favoarea propunerii de completare și modificare a legii:

Această propunere de modificare legislativă se bazează pe argumentul că prin practicarea pisciculturii, în regim artificial, cu furajarea peștilor, nu se influențează negativ calitatea apelor întrucât hrana granulată folosită la îngrijirea peștilor este produsă, potrivit legii, după rețete utilizate în comunitatea europeană pe bază de produse naturale. Folosirea ei la furajarea peștilor în lacurile de acumulare este admisă în toată Uniunea Europeană și nu influențează negativ calitatea apelor.

Văzând studiul de piață pentru sectorul pescăresc realizat de Asociația ROMPOP 2014, care are la bază obiective precum: identificarea unor actori, crescători de pește și procesatori profesioniști, analiza consumatorilor de pește și produse din pește, strategia și nevoile de consum de pește și produse din pește, dar și posibilitatea dezvoltării acestui sector, este necesară modificarea legislativă astfel încât să asigurăm creșterea cantitativă și calitativă a produselor românești pe piață.

Dezvoltarea durabilă a pescuitului și acvaculturii reprezintă o necesitate socio-economică pe termen mediu și lung, potrivit strategiei naționale în domeniu implicând dezvoltarea echilibrată a zonelor pescărești și a acvaculturii

și pisciculturii tradiționale în amenajări piscicole ca o activitate generatoare de oportunități pentru dezvoltarea economiei locale. Totodată, conservarea mediului acvatic și protecția patrimoniului pescăresc sunt de interes general pentru asigurarea securității alimentare naționale și implică atât o administrare durabilă a activităților de pescuit, cât și o administrare durabilă a unităților de acvacultură. De aceea, obiectivele strategiei în domeniu îl constituie realizarea unui sector piscicol competitiv, dinamic și modern și asigurarea unui pescuit durabil ținând seama de aspectele legate de protecția mediului și dezvoltarea socială.

Prin modificarea legislativă propusă se crează un cadru propice pentru dezvoltarea acvaculturii, în scopul creșterii importanței acestei activități în circuitul economic național și scăderii presiuni exercitate asupra rezervei piscicole naționale. Importanța acestei modificări legislative este relevată și de Comisia privind Orientările strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în Uniunea Europeană, care pentru a debloca potențialul acvaculturii europene propune simplificarea procedurilor administrative, amenajarea și exploatarea coerentă a teritoriului și asigurarea unor condiții de concurență echitabilă.

În România principala componentă a acvaculturii este piscicultura, care se bazează pe o rețea hidrografică densă și uniform distribuită.

Totodată, numeroasele cursuri de apă și zonele lacustre de pe teritoriul național sunt factori favorabili dezvoltării acvaculturii de calitate, având în vedere distribuirea uniformă a cursurilor de apă și distanța mică dintre locul de producție și locul de consum, precum și tradiția în domeniul consumului de pește.

Neimplementarea Planului național pentru dezvoltarea acvaculturii, dar și legislația restrictivă în domeniu, face ca la nivel național, dezvoltarea și înființarea amenajărilor acvicole pe unele zone lacustre să fie interzisă, chiar dacă în Uniunea Europeană activități similare sunt permise. Drept urmare a acestor restricții legislative, în ultima perioadă piscicultura în regim natural și artificial cu furajarea peștilor în lacurile de acumulare folosite ca sursă pentru alimentări cu apă potabilă a fost interzisă, chiar dacă potrivit monitorizărilor de mediu, nu este influențată calitatea apei. Acest lucru a condus la închiderea unui număr de 10 ferme salmonicole din patrimoniul Regiei Naționale a Pădurilor-Romsilva și la scăderea drastică a cantităților de pește de acvacultură (de calitate foarte bună), produs în România și creșterea importurilor de pește (de o calitate inferioară), din alte state.

Pentru a înțelege mai bine impactul acestei măsuri exemplific impactul unei asemenea măsuri într-o unitate de acvacultură tradițională și perfect ecologică ce funcționează în zona lacului Malaia-Brădișor, pe râul Lotru, în

județul Vâlcea, care are o suprafață de 230 hectare și un volum de apă de 38 milioane metri cubi. Înainte de interzicerea practicării acvaculturii pe acest tip de lacuri, în suprafața piscicolă proiectată la capacitatea de 110 tone se produceau anual până la 140 de tone de păstrăv. În aceeași perioadă Regia Națională a Pădurilor - Romsilva producea și valorifica anual circa 600 tone de păstrăv de consum alături de 3 milioane exemplare puiet de păstrăv indigen pentru popularea apelor de munte. Astăzi, în condițiile legislative ce interzic practicarea acvaculturii pe acest tip de lac, producția anuală este de 3 tone.

Activitatea de acvacultură, așa cum este practică în zilele noastre, cu folosirea furajelor bio, nepoluante, dar și cu interzicerea aplicării de fungicide și alte medicamente veterinare, este permisă în Uniunea Europeană, în lacuri similare. Este demonstrat științific că practicarea pisciculturii de acest tip are o influență benefică asupra mediului, atât prin asigurarea suportului pentru biodiversitatea faunistică și floricolă în ecosistemele care integrează asemenea exploatări, dar scad și presiunea asupra resurselor piscicole din mediile naturale. Totodată, activitatea de acvacultură se desfășoară în armonie cu ciclurile naturii și depinde de calitatea mediului (apă, sol, biotop), iar managementul de riscuri este prevăzut în reglementările de funcționare a fiecărei ferme de acvacultură, în baza legislației de mediu, piscicultura ecologică și cea care furnizează servicii de mediu constituind priorități ale pisciculturii tradiționale în România.

Exemplificând, în particular, în perioada de funcționare a platformei plutitoare pentru creșterea păstrăvului în amplasamentul Brădișor, analizele fizico-chimice, efectuate constant, cu privire la calitatea apei au relevat că nu există diferențe față de apa din amonte și că activitatea de acvacultură nu produce poluarea apei.

Pentru înființarea amplasamentelor piscicole, legislația de mediu prevede obligativitatea avizelor de mediu care au în vedere monitorizarea și evaluarea permanentă a efectelor asupra mediului, în baza unor studii specifice care să pună în evidență modul în care fiecare amplasament în parte influențează mediul înconjurător și modul în care eventualele efecte negative pot fi diminuate sau eliminate. De asemenea, este cunoscut faptul că, salmonidele sunt sensibile la apele poluate și la cele încărcate cu suspensii organice sau mîl, fiind practic primele viețuitoare ce semnalizează o eventuală poluare a apelor.

În afara acestor argumente legea stabilește condiții de monitorizare, dar și obligații pentru cei care practică piscicultura în regim natural și artificial cu privire la respectarea parametrilor de calitate a apei.

Există potențial pentru dezvoltarea acvaculturii ecologice și deversificarea produselor de acvacultură cu specii valoroase din fauna autohtonă. România are un potențial mare și resurse imense pentru a crește producția de pește din acvacultură în condițiile în care se crează un mediu legislativ și economic

compatibil cu cel din țările Uniunii Europene. Valorificarea potențialului de excepție al acvaculturii în contextul european, armonizată cu cadrul juridic și instituțional adecvat, va determina creșterea competitivității și calității acvaculturii românești.

Din aceste considerente:

1. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 1 - (1) În lacurile de acumulare folosite ca sursă pentru alimentări cu apă potabilă se poate practica piscicultura în regim natural și în regim artificial cu furajarea peștilor numai în cazul în care nu este influențată calitatea apei și în conformitate cu reglementările în vigoare.

2. La articolul 11, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3) cu următorul cuprins: (3) În lacurile de acumulare folosite ca sursă pentru alimentări cu apă potabilă este interzisă practicarea pisciculturii cu aplicarea fungicidelor sau a oricăror medicamente veterinare.

INIȚIATORI:

Deputați PSD - Neață Eugen

- Cocoș Vasile

- Oteșanu Daniela

- Popa Ștefan Ovidiu

- Stănescu Alexandru

- Păle Dănuț

- Simion Lucian-Eduard

- Niță Nicu

- Ciocan Dan